

מ"י 36200/05/16 - מדינת ישראל נגד אריה בן מרדכי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

מ"י 36200-05-16 מדינת ישראל נ' בן מרדכי
תיק חיצוני: 2016

מספר בקשה: 1

בפני	כבוד השופט עלאא מסארווה
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	אריה בן מרדכי

החלטה

בפניי בקשה לפי סעיף 58(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), התשנ"ו-1996, להארכת תוקף תנאים מגבילים למשך 180 נוספים, לאחר שהמשיב שוחרר בתיק זה ובהסכמת הצדדים ביום 17.5.16. התנאים, בין השאר, הפקדת מזומן בסך מיליון ₪ וחשוב מכך צו עיכוב יציאה מן הארץ.

ההגנה התנגדה לבקשה.

קיימתי דיון במעמד הצדדים, במהלכו אף נחקר עו"ד ערן שחם-שביט, והצדדים סיכמו באריכות את טיעוניהם. במהלך הדיון קיבלתי לידי חומרים שונים ובעיקר חומרי חקירה.

לאחר ששמעתי את הצדדים, עיינתי בחומר החקירה ובפסיקה אליה הפנו הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה שיש מקום להאריך את הצו למשך 3 חודשים נוספים החל מיום 16.11.16, וזאת בכפוף לאישור יציאה לחו"ל בתנאים שיפורטו בהמשך.

עיון בחומרי החקירה מלמד כי היחידה החוקרת פעלה ופועלת בקצב משביע רצון. זאת אני קובע לאחר שעיינתי ברשימת הפעולות שנעשו בתיק מאז תחילת החקירה ועד היום. הרשימה מלמדת על פעולות רבות מאוד שנעשו על ציר הזמן, ללא הפסקות כמעט.

עוד מלמד העיון כי המדובר בחקירה מורכבת ורגישה. מדובר בעבירה של שימוש במידע פנים. לפי החשד, המשיב בבקשה זו, מתוקף תפקידו ועיסוקו נחשף למידע פנים זו עשה שימוש כאשר רכש מניות טרם פרסום הדיווח וכן העביר

עמוד 1

המידע לאחר.

בכל הנוגע להיבט החשד הסביר, לאחר שעיינתי בכל חומרי החקירה שהוגשו לי, ובפרט מסמכים שסומנו על ידי עמ/1, עמ/2, וביתר שאת עמ/3 ועמ/4, אני קובע כי החשד הסביר שהיה קיים מלכתחילה, הלך והתעצם עם הזמן. בהקשר זה, ולנוכח התעצמות החשד, הבקשה להארכה נוספת היא בקשה סבירה.

העילה המרכזית, אם לא היחידה, בגינה מתבקשת ההארכה היא חשש לשיבוש מהלכי חקירה על דרך הימלטות מאימת הדין.

בהקשר זה, השיב עו"ד שחם-שביט, בהגנות, כי אין מידע ממשי וקונקרטי המלמד על תכנית מסוימת להימלטות מאימת הדין. אני קובע כי החשד הוא כללי וניתן אף לומר כי הוא חשש מובנה בתוך הנסיבות הכוללות של החקירה לצד יכולת מוכחת לממש את החשש הנ"ל.

מן העבר השני, אין להתעלם מכך שעברו 180 ימים, במהלכם לא הפר המשיב את תנאי שחרורו.

לאחר שעיינתי בפסיקה שהניחו הצדדים לפתחי, אינני מוצא כל צורך לחזור על ההלכות המדברות בשבחו ובמרכזיותו של ערך החירות ובצורך לנהוג במשורה ובמידתיות בכל בקשה שנועדה להצר את גבולותיו. ברור כי הזכות לחופש התנועה היא זכות יסוד. זכות זו היא בעלת מעמד חוקתי, לא פחות. בהתאם לכך, על המבקש לנגוס בה להצביע על נימוקי ושיקולים כבדי משקל.

אני מקבל את טענת המבקשת לפיה במקרה זה, לנוכח כל האמור לעיל, ומבלי לחשוף תוכן המסמכים שהונחו לפניי, קיים אינטרס ציבורי כבד משקל שהחקירה תתנהל בלי מפריע בדמות חשש להימלטות מאימת הדין.

עוצמת החשש להימלטות מאימת הדין יכולה להיקבע על סמך נתונים אובייקטיביים הקשורים בטיב החקירה וכן על סמך נתונים סובייקטיביים של הנחקר. גם בהעדר יכולת להצביע על מידע ממשי או על תכנית קונקרטית לצאת את הארץ מבלי כוונה לחזור אליה, עדיין יש והחשש שיתבסס על נסיבות חיצוניות שקשורות בנסיבות ביצוע העבירה ובקשריו העסקיים של החשוד למשל, כאשר אלה משתלבים בתמונת ההליכים המשפטיים, יתקיים ואף בעוצמה לא נמוכה. בהקשר זה, אין להתעלם מאלמנט היכולת הכלכלית והעסקית לצאת את הארץ לבלי שוב.

מנגד, ההגנה ביססה את טיעוניה בדבר זיקה חזקה לארץ, בדבר רשת חברתית ומשפחתית ואף עסקית המחוברת לישראל. למעשה אין מחלוקת בין הצדדים כי מרכז חייו של המשיב הוא בישראל (עמ' 5 לשיבת 14.11.16).

לסיכום, אני קובע כי על רקע החשד הסביר שהלך והתעצם, אין לבטל את החשש להימלטות מאימת הדין ואני קובע שהוא בעוצמה בינונית.

לנוכח דבריו של עו"ד שחם-שביט, לפיהם החקירה בתיק נמצאת בישורת האחרונה, וכי נדרש גל אחרון של חקירה לאחריו יועבר בתיק לעיון הפרקליטות (קיים ליווי מהפרקליטות), אני סבור שדי בהארכת בת 3 חודשים נוספים על מנת לעמוד על האינטרס הציבורי מחד ומאידך לצמצם הפגיעה בעניינו הפרטי של המשיב במיוחד כאשר עומדת לו חזקת החפות. לשיטתי, זוהי נקודת האיזון הראויה.

כחלק מאיתור נקודת האיזון הנ"ל, נושא היציאה הקונקרטית עליה הצביעה ההגנה היווה נדבך לא זניח בהחלטתו.

בעניין זה, נטען על ידי המבקשת כי יש להפריד בין הדברים וכי המשיב מוזמן, לאחר שבית המשפט יאריך את התקופה, ולאחר גל החקירה המיועד, להגיש בקשה והיא תידון בשעתה.

אני סבור כי מקץ 180 ימים, תקופה לא מבוטלת לכל הדעות, ניתן לשחרר במידת מה את רצועת האיזוק לארץ, ולאפשר למבקש לצאת את הארץ לצורך נסיעה משפחתית (פורטו הנסיבות בפניי). בדעתי לאשר, במסגרת החלטתי זו, יציאה אחת לפי הפרטים שיוגשו לעיוני, וזאת בכפוף להוספת ערבות צד ג' (על סך חצי מליון ₪) להנחת דעתי, לצד התנאים המגבילים שהארכתי את תוקפם.

ההגנה תגיש לי פרטי היציאה המבוקשת, לרבות תאריכי טיסה, וכן תכלול בבקשה פרטיו של הערב צד ג' המוצע, ואז תינתן החלטה קונקרטית שתאפשר התלייה ארעית וקצובה בזמן של צו עיכוב היציאה.

סוף דבר, אני מאריך תוקף התנאים המגבילים שנקבעו בהחלטת כבוד השופט יריב למשך שלושה חודשים נוספים, מיום 16.11.16 ואילך, וזאת בסייג שצוין לעיל.

מזכירות בית המשפט תשיב את חומרי החקירה לידי נציג מוסמך של המבקשת.

ניתנה היום, כ' חשוון תשע"ז, 21 נובמבר 2016, בהעדר
הצדדים.